

Цариградъ цѣль десетъ мѣсеца, бѣше принуденъ, поради тлетворнѣхъ болѣсти, която бѣ нагазила войскѣхъ му, и отъ лишене на потрѣбнѣхъ хранѣхъ, да ся отмахне отъ обсаждѣхъ и да ся завърне дома си, Българитѣ, съ намѣрене да оплѣнятъ тѣзи ослабѣли войскѣхъ, нападнѣхъхъ връзъ него и искали, както казувать, 22,000 души. Това разумѣва ся не разсърдило тогашнѣхъ императоръ Анастасія 2-го, нито е поврѣдило еллинизмътъ, служи обаче да покаже неукротимото звѣрство на тѣзи челоуѣцы. л)

Така бѣхъ работитѣ до въцаряваніето на Константина 5-го. А като видѣхъхъ Българитѣ че този новъ императоръ не е добръ расположенъ къмъ тѣхъ и влѣзохъхъ въ подозрѣніе че ся приготвя нѣщо лошо и противъ тѣхъ, направихъхъ съюзъ съ остановенитѣ въ Македоніѣхъ славенскы прѣселенія м) и поискахъ да ся повтори данѣкътъ, който испърво плащахъхъ Гърцитѣ на Българитѣ. Но понеже императорътъ отблѣснѣхъ прѣискваніята имъ, тѣ наедно съ съюзнитѣ си Славенитѣ нападнѣли и оплѣнили Тра-

л) Тука гъркътъ писателъ си разваля устата само. А не види самъ той що казва по-долу за Никифора че, като влѣзълъ въ Българіѣхъ заповѣдалъ да не пощадаѣхъ животѣхъ на никоѣхъ живѣхъ душѣхъ, нито на скотовѣхъ даже? Ами въ врѣмето на Василія Българоубійцѣхъ, ослѣпеніето на 15,000 Българи и заповѣдѣхъхъ дѣто срѣщнѣхъхъ Българинѣхъ да му изваждатъ очитѣ, не свидѣтелствува ли за грѣхѣхъхъ цивилизаціѣхъ и за не звѣрството а челоуѣколюбіето на гърцитѣ?

м) Незнаемъ отъ дѣ заема туй свидѣтелство писателътъ като казува изрично за съюзѣхъ на Българитѣ съ Славенитѣ въ Македоніѣхъ. Все по византійскитѣ извори, разумѣва ся, Хылфердингъ казува че Императорътъ ся само боялъ да не бы да ся съюзатъ, а този на два пѣтя поменува тука за този съюзъ че го имало, и прилага даже да каже че той былъхъхъ съюзъ между *единоплеменници*, което е любопытно наистинѣхъ. Но той разумѣва, ще ни кажѣхъхъ, съюзъ между Славенитѣ покорени отъ Българитѣ и Македонскитѣ Славенѣхъ, което намъ ся вижда доста странно. Единъ покоренъ народъ тѣхъ скоро да проси съюзничеството на единоплеменнитѣ си въ ползѣхъ на своитѣ завоеватели, когато по-естественно бы было да искатъ помощѣхъ на своитѣ си противу чуждитѣ си владѣтели. Какъ и да е но за насъ остава неистѣлкувано прѣтелството и задружностѣхъ на Славенитѣ съ Унитѣ и Българитѣ, като цнородци ако ги земамы.